

fejemenél matat az ábránd ujja
az ihlet verset rajzol e tagra
s ha a szenvedély lelkesen fújja
fel-fel parázslík kedvesem ajka

pár széfben az agy mindent eltárol
abban melle van mi lehet ebben
a tevékeny est halántékáról
fénylő oldatként néhány csók cseppen

meztelen szavak közt bugyog a csend
ahogy kedvesem szívemben fürdik
mellkasom forró hullámokat vet
s öröömöm kicsapódik az úrig